

Apulaispormestari Daniel Sazonovin puhe Karjalatalon 50-vuotisjuhlissa perjantaina 1.11.2024

Arvoisat juhluvieraat, hyvät kuulijat,

On suuri ilo ja kunnia saada olla täällä tänään juhlistamassa Karjalatalon 50-vuotista taivalta ja tuoda Helsingin kaupungin tervehdys juhlaanne. Tänään juhlietaan paitsi Karjalataloa ja sen toimintaa, myös yleisemmin sitä, miten tärkeää on vaalia historiaa ja kulttuuriperintöä.

Helsinki on kulttuurien sulatusuuni ja erilaisista taustoista ja tarinoista rikas kaupunki. Osa Helsingin viehätystä on myös se, että täällä monista eri taustoista tulevat ihmiset tuovat omat mausteensa rikkaaseen kokonaisuuteen. Helsingille on eduksi, että täällä myös vaalitaan muistoja menneistä. Niin menneistä tapahtumista kuin asuinsijoistakin.

Karjala puolestaan on yksi kansallisen identiteettimme syntysijoja ja rajan taakse jääneet alueet yksi osa kansakuntamme kollektiivista muistia. On suuri suru, että Suomi menetti suuren osan karjalasta sotien myötä. Se ei ollut vain maantieteellinen tappio, vaan se katkaisi yhteyden alueisiin, jotka edustivat keskeistä osaa Suomalaista kulttuuria ja pakotti sadat tuhannet karjalaiset asettumaan uusille alueille. Muistot eivät ole kuitenkaan kadonneet.

Karjalatalo on rakennettu näiden muistojen suojelemiseksi. Talon ja sen taustayhteisön tarina kertovat paljon karjalaisesta kansanluonteesta. Kun maailma koettelee, kohtalo otetaan omiin käsiin. Ensin puolustetaan kansanosan etua uudelleenasetusvaiheessa. Sitten varmistetaan, että karjalainen kulttuuri säilyy myös uusilla alueilla. 50 vuotta sitten karjalainen sisu kanavoitui tämän talon rakentamiseen yhteisillä talkoilla.

Tämä talo on paljon enemmän kuin nämä seinät, joiden sisällä nyt olemme. Tämä on karjalaisuuden ja karjalaisen kulttuurin linnake. Symboli kotiseudulle ja kaikelle mitä Karjala edustaa. Vieraanvaraisuudelle, ilolle, laululle ja musiikille.

50 vuotta tämä talo on ollut karjalaisen kulttuuritoiminnan keskus. Karjalatalo ja sen rakentaja Karjalan Liitto ovat konkreettinen muistutus siitä, että kulttuuri ja yhteisöllisyys voivat kukoistaa silloinkin, kun ympäröivä maa ja historia muuttuvat. Siitä kuinka juuret voi muistaa vaikka fyysinen yhteys kotiseudulle katkeaisikin.

Karjalan kulttuuri elää vahvana täällä Helsingissä ja muualla Suomessa. Tämä kulttuuri, jota karjalaiset ja heidän jälkeläisensä ovat vuosikymmenten ajan vaalineet, on osa meidän yhteistä perintöämme. He ovat – te olette - pitäneet huolta siitä, että muistot, tarinat ja rikas kulttuuri siirtyvät sukupolvelta toiselle. Meidän yhteinen tehtävämme on varmistaa, ettei tämä perintö koskaan himmene ja katoa – että karjalainen henki jatkaa elämistään ja vaikuttamistaan.

Karjalatalo on tänä päivänä Käpylän yhteisön kiinteä osa. Se avautuu karjalaisten ja heidän jälkeläistensä lisäksi myös muille alueen asukkaille. Talo kutsuu mukaan ja tutustuttaen myös uusia sukupolvia karjalaisuuteen ja karjalaiseen mielenmaisemaan. Käpylän Musiikkiopiston kotina se toimii tilana, jossa uudet sukupolvet kasvavat ja kehittyvät. Tässä talossa ei vain muisteta mennyttä, vaan se on elävä osa kaupunkia.

Karjalatalo on myös viime vuosista lähtien ollut mukana kaupunkilaisten elämässä myös toisella tavalla, kun Helsingin kutsunnat on järjestetty talossa. Näin kaikki kutsuntaikäiset miehet ja osa naisistakin tulee tutuksi Karjalatalon kanssa ja saa ehkä kurkistuksen myös karjalaiseen kulttuuriin.

Karjalasta ja karjalaisten kokemuksista saamme perspektiiviä myös tähän päivään. Kun katsomme maailmaa tänä päivänä, on kauhistuttavaa nähdä, että yhä edelleen väkivallalla ja voimalla pyritään

siirtämään rajoja ja määrittämään ihmisten kohtaloita. Karjalaisten tarina muistuttaa meitä pakolaisuuden todellisuudesta, ilmiöstä, joka on yhä ajankohtainen tänä päivänä. Niin kuin karjalaiset joutuivat pakenemaan kodeistaan, tänäänkin miljoonat ihmiset ympäri maailmaa etsivät turvaa ja suojaa konfliktien keskellä. Meillä on yhteinen vastuu avata sydämemme ja yhteisömme niille, jotka joutuvat pakenemaan kodeistaan. Tällainen kaupunki Helsinki haluaa olla.

Samassa on väistämätöntä muistaa Ukrainaa, jonka urhea kansa tänäänkin taistelee oman vapautensa ja länsimaisten arvojen puolesta. Meidän on annettava heidän taistelulleen kaikki heidän tarvitsemansa tuki, niin kauan kuin tarvitsee. Näin tehdessämme voimme osaltaan vaikuttaa siihen, että taistelujen päätyttyä ukrainalaisten ei tarvitse muistella menetettyjä alueita, kaupunkeja ja sukujen kohtaloja, kuten tässä talossa usein joudutaan tekemään.

Suomelle monien Karjalan alueiden menetys oli suuri isku, mutta hengen ja perinteen vaaliminen antaa meille voimaa tässäkin ajassa. Karjala ei kuitenkaan ole vain muistojen maa. Sen tarina ja henki elää. Tästä yhtenä muistutuksena toimii juuri tämä talo.

Lopuksi haluan kiittää Karjalan Liittoa, kaikkia karjalaisia seuroja ja yksityisiä ihmisiä, jotka ovat omistautuneet Karjalatalon ylläpitämiseen. Teidän ansiostanne karjalainen kulttuuri ja perintö säilyvät elinvoimaisena Helsingissä. Toivotan Karjalatalolle menestystä seuraaviin elinvoimaisiin vuosikymmeniin!

Kiitos, ja lämpimät onnittelut vielä 50-vuotiaalle Karjalatalolle!
